

DESIRE®

A romantic close-up of a man and a woman about to kiss. The man is on the left, leaning towards the woman on the right. They are both looking at each other with soft expressions. The background is dark and out of focus, showing a speaker and some furniture.

Andrea Laurenceová
Hra bez pravidel

 HARLEQUIN®
TM

ANDREA LAURENCEOVÁ

HRA BEZ PRAVIDEL

PŘEKLAD

HELENA ŠLECHTOVÁ

Milá čtenářko,

měsíc únor si celkem oprávněně nevysloužil zrovna dobrou pověst. Nejen že je to nejchladnější měsíc, ale charakterizují ho i krátké dny a dlouhé temné noci, čas vánoční je dávno pryč a jaro v nedohlednu. Slunečního svitu je nedostatek a člověk má chuť si zalézt někam do tepla, někam, kde je útulno a vlídno, a prostě to jen do jara přečkat. A právě pro takové chvíle jsou jako stvořené mé příběhy, které Vás nejen odvedou od chmurných myšlenek, ale přímo Vám vlijí energii do žil, protože vyprávějí o naději, touze a lásce. Věřím, že Vám přinesou radost a potěšení.

S láskou

Váš Harlequin

Andrea Laurenceová

HRA BEZ PRAVIDEL

Amsterdam • Atény • Bombaj • Budapešť • Hamburk
Londýn • Madrid • Milán • New York • Paříž
Rio de Janeiro • Stockholm • Sydney
Tokio • Toronto • Varšava

Název originálu:
More Than He Expected

První vydání:
Harlequin Books, 2012

Překlad:
Helena Šlechtová

Odpovědný redaktor:
Bohdana Hyřhová

© 2012 by Andrea Laurence
© For the Czech Republic edition by HarperCollins Polska sp. z o.o.,
Warszawa 2026 (Hra bez pravidel: 2014 by Harlequin Polska sp. z o.o.)
Tato kniha je vydána na základě licence Harlequin Books S. A.

Všechna práva vyhrazena, včetně práva na reprodukci části díla
v jakékoli podobě.

Všechny postavy v této knize jsou fiktivní. Jakákoliv podobnost se
skutečnými osobami, žijícími či zesnulými, je čistě náhodná.

Harlequin a Harlequin Desire DUO jsou ochranné známky, jejichž
vlastníkem je Harlequin Enterprises Limited a které byly použity na
základě jeho licence.

HarperCollins Polska je ochranná známka, jejímž vlastníkem je
HarperCollins Publishers, LLC. Název ani známku není možno
použít bez souhlasu vlastníka.

Ilustrace na obálce byla použita po dohodě s Harlequin Books S.A.
Všechna práva vyhrazena.

Elektronické formáty: Katarzyna Rek

HarperCollins Polska sp. z o.o.
ul. Domaniewska 34A, 02-672 Warszawa
info@harpercollins.pl
www.harpercollins.pl
www.harpercollins.cz

ISBN: 978-83-291-2319-8 (EPUB)
ISBN: 978-83-291-2320-4 (MOBI)
ISBN: 978-83-291-2321-1 (PDF)

PROLOG

Sobota 20. října

Svatba Willa a Adrienny Taylorových

Aby ženichův svědek svedl družičku nevěsty, to je přece jak ze špatného filmu. Když ona je ale tak zatraceně sexy...

Alex nebral svatbu svého nejlepšího přítele jako příležitost k tomu, aby tam sbalil nějakou ženu. Svatební romantika, která vhání slzy do očí, mu byla na hony vzdálená. Bral to po svém. Navleče se do smokingu a přijde se rozloučit s dalším kamarádem, který strčil hlavu do chomoutu.

Gwen Wrightová mu udělala čáru přes rozpočet už v okamžiku, kdy se zjevila na snídani uspořádané pro svatebčany. Její úzká hnědá sukně dokonale ladila s béžovou blůzou, která dala vyniknout jejím tmavě hnědým očím kontrastujícím s pletí jako broskvička. Věnovala mu rychlý pohled, který doprovodila lehkým úsměvem. V očích se jí zableskly rošťácké jiskřičky, které ho nenechaly chladným.

Will je vzápětí představil a Alex s potěšením zjistil, že je družičkou nevěsty a spolu s ním se bude podílet na tom zločinu, který se tu chystal. Se zdvořilostí sobě vlastní uchopil její ruku a užasl, jak je jemná a hebká. Zatoužil s ní ještě chvílku zůstat, povídat si, ale dívka mu unikla, pohltil ji ruch svatebních příprav.

Celý den neměl příležitost si s ní promluvit, natož se jí dotknout. A tak se věnoval svým povinnostem ženichova svědka a večer samozřejmě nechyběl na řádné pánské rozlučce se svobodou.

Dnešní večer však byl ve zcela jiné režii. Když tam tak stál s Willem u slavobrány z růží a díval se na Gwen, která se k nim blížila v přiléhavé růžové róbě, věděl, že už dlouho nevydrží čekat. Po obřadu, když ji vedl uličkou mezi svatebčany, se k ní naklonil a šeptl jí jediné slůvko: „Později“.

Záblesk červeně na jejích tvářích mu byl odpovědí.

A ono „později“ se pořád oddalovalo. Gwen zvládala svou roli družičky jako dokonalá profesionálka. Poprvé měl příležitost si s ní promluvit při povinném tanečním sólu svědků, ale vycítil, že je myšlenkami kdesi u krájení svatebního dortu a aranžmá dalších svatebních zvyklostí, které měla na starosti.

Teď ale už se nevěsta se ženichem vytratili a svatební dav začal řídnout. Teď nebo nikdy. Pozoroval ji, jak na druhém konci místnosti diriguje pár mužů, aby odnesli svatební dary zpět do apartmá. Hltal každé její gesto, úsměv. Co to, proboha, na ní je, že z ní nedokáže spustit oči? Jakým skrytým lákadlem ho k sobě poutá? ptal se sám sebe.

Větší část uplynulých třiceti šesti hodin ji měl v hledáčku, a ona k tomu nezavdala žádnou vědomou příčinu, dokonce to ani netušila. Ano, byla půvabná se svými popelavými vlnitými vlasy lemuujícími obličej srdcovitého tvaru, s temnými očima zahalenými závojem hustých řas. V šatech družičky vynikla její postava, sice drobnější, ale pěkně tvarovaná.

Jen v kráse její kouzlo nespočívalo. Měla v sobě cosi, čím ho neodolatelně přitahovala. A on byl pevně rozhodnutý tajemství její přitažlivosti odhalit.

„Teď už je později.“ Gwen neseseděla snad ani minutu, když za sebou zaslechla mužský hlas. Těch necelých šedesát vteřin sotva stačilo na to, aby ulevila bolavým nohám.

Jako družička se ani na okamžik nezastavila. Dohlížela, aby všechno klapalo. Byla z toho k smrti unavená. Ať chtěl ten muž po ní cokoliv, měl by na to rychle zapomenout. Ani taneček s princem Harrym by pro ni nebyl v tuto chvíli větším lákadlem než možnost shodit boty a vrhnout se do postele.

Vzhlédla a střetla se s uhrančivým pohledem oříškově hnědých očí. Patřily muži, který byl ženichovi za svědka. Alexu Stantonovi. Moc mu to slušelo ve smokingu od Armaniho, blondaté vlasy zkrotil do účesu odpovídajícímu slavnostní události. Od okamžiku, kdy se potkali, se k ní choval pozorně a přátelsky. A stejně jako ona se utápěl v hromadě povinností, které souvisely s jeho rolí svědka na svatbě.

Pokusila se potlačit zachvění, které jí projelo jako blesk, když jí po obřadu šeptl do ucha slovo „později“. Rozluštila z něj vše, co měl na mysli: „*Chci tě*“, „*Dnes v noci převrátím tvůj svět naruby*“, „*Doufám, že jsi připravená*“. Jak jen to dokázal říct jedním jediným slůvkem? Svůj slib doprovodil spikleneckým mrknutím. Pak se od ní odtrhl a spěchal popřát novomanželům.

„Slečno Wrightová, můžu vás požádat o tanec?“

Gwen si nebyla jistá, zda by další tanec s Alexem ustála. Když spolu tančili poprvé, hned při prvních krůčcích na parketu si znovu připadala jako zelektrizovaná a cítila neodolatelnou chuť se k tomu muži přitisknout. To však nešlo, přece se mu nebude věšet na krk. Snažila se zklidnit tím, že si v hlavě omílala obehnané vtipy. A připomínala si, že s ní tancuje jen proto, že si to žádají svatební zvyklosti.

Ovšem nejednou v posledních hodinách podvědomě cítila, že se na ni někdo dívá. A když se rozhlédla, zachytila Alexův pohled, který k ní vysílal z druhého konce sálu. Civěl na ni tak nepokrytě, až jí to vehnalo krev do tváří. Ale nepřiblížil se, jen k ní vyslal svůj naučený úsměv a zmizel v davu. Kroužil kolem ní jako žralok.

Oficiální svatební oslavy končily a ona toužila jen po jediném: aby ji taxík rychle odvezl domů. Nějaké „později“ už vypustila z hlavy.

A teď tu stál před ní a žádal ji o tanec. Pod jeho žhavým pohledem ji zamrazilo v zádech, bolest nohou kamsi odplula a srdce se jí rozběhlo jako o závod.

Muži v ní obvykle nevyvolávali takovou reakci. Alexe však nešlo s nimi házet do jednoho pytle. Milionář a úspěšný podnikatel v realitách se zcela vymykal její kategorii. Ale nezdálo se, že by s tím měl nějaký problém.

Alex k ní vztáhl ruku a jí bylo jasné, co chce svým gestem říct. Chce naplnit svůj předchozí slib. Šlo mu však o hodně víc než o tanec a ona věděla, že když jeho ruku přijme, vysloví tím svůj souhlas. Cítila, že se najednou nemůže pořádně nadechnout, jako by jí její róba svírala jako krunýř. Jeho nabídka jí naháněla strach.

Gwen k muži vzhledla. Pohledný, okouzlující, bohatý... Kdy se jí něco takového poštěstí? Ne že by o ni muži neměli zájem, ale její milenci nesahali Alexovi ani po kotníky. Jeho pověst ji varovala, aby se před ním měla na pozoru, ale na druhou stranu v ní vzbudila pokušení, aby vyzkoušela, zda to nejsou jen plané řeči. Koneckonců si zaslouží úžasnou noc s mužem na úrovni, který se v takových věcech vyzná. Měla za sebou vyčerpávající práci v nemocnici a pomoc při svatebních přípravách jí taky dala zabrat. A příští rok bude rovněž pořádně rušný, a pokud se

její předpoklady vyplní, tak ji bude čekat samota. Nezávazná aférka s plejbojem, to bylo přesně to, co teď potřebovala.

Poslední sklenička před odvykací kúrou, jinak řečeno.

Vyslala k němu jednoznačný pohled a přijala nabídnutou ruku. S vítězným úsměvem jí pomohl vstát a odvedl ji na bílý parket, který mizel kdesi v nekonečnu.

Pevně ji objal v pase a přitiskl k sobě. Dotyk v bedrech a žár, jenž z jeho ruky sálal, v ní probudily touhu, která v ní kdesi dřímala.

Zaskočilo ji, jak prudce její tělo zareagovalo. Jako by povolilo tam někde uvnitř stavidlo. Jen tak tak že zadržela vzdech, který se jí hrnul na rty. Připadala si jako omámená. Kořeněná vůně Alexovy kolínské se mísila se sladkým závanem růží a oděrem voskových svící. Gwen se nezmohla na nic jiného, než se ho pevně držet a následovat jeho tělo pohupující se v rytmu vemlouvavé hudby.

Hudba pořád hrála, ale oni zůstali jako zkamenělí stát na parketu. Alex se k ní sklonil, aby ji políbil. Zprvu se jen jemně dotkl jejích rtů, pak když je ochutnal, si žádal víc. Přisál se k nim a jazykem se dobýval do jejích úst. Chtěl víc, mnohem víc. A ona se mu podvolovala. Vší silou se tiskla k jeho pevnému tělu. Chrčivý výdech mu rozvibroval hrud', která se přimkla k jejím tuhoucím bradavkám.

Hudba zmlkla a porušila tím ochrannou hradbu, která je obklopila a držela stranou od okolního světa. Ale Alex ji nepouštěl. Upřeně se na ni díval a ona v jeho očích četla touhu. V obličejí se mu zračilo napětí a ramena se mu zvedala a klesala zrychleným dechem.

Bylo na čase jít. Ve vzduchu bylo ono „kam“, „jak“ a „co“. Nemohli tu čekat na odpověď, stát na tanečním parketu donekonečna. „Musím si zajít do nevěstina pokoje pro věci,“ řekla přerývaně.

Alex přikývl a pustil ji. Gwen se ponořila do přítmí chodby.

„Proboha, vzpamatuj se,“ napomínala se, když vstupovala do malé místnosti pro nevěsty, vybavené toaletním stolem se zrcadlem, pohovkou, skříní na šaty a přílehlou koupelnou. Už dříve odnesli vše, co patřilo nevěstě, ale Gwen tu měla ještě pár svých věcí.

V zrcadle rychle zkontrolovala, jestli má v pořádku vlasy a mejkap. Ruce se jí chvěly, když sáhla po své kosmetické výbavě a hodila si ji do kabelky. Nebyla si jistá, jestli je to nervozitu, anebo vzrušením.

Vzala do ruky hřeben, a vtom za sebou zaslechla tiché zaklapnutí dveří a otočení klíče v zámku. Neobrátila se. Stačilo jí jen zvednout hlavu a zadívat se do zrcadla. Alex se zády opíral o dveře a v očích mu plál smyslný žár.

Otázka „*kde*“ byla zodpovězená. Spadl jí kámen ze srdce.

PRVNÍ KAPITOLA

O osm měsíců později

„Už tam skoro jsem,“ řekl Alex. „Pěkně pozdě, jak je mým zvykem.“

„Nic se neděje. Jen jsem se chtěl ujistit, že k nám trefíš,“ ozval se z autotelefonu v Alexově korvetě hlas jeho nejlepšího přítele Willa Taylora

„Už jsem za poslední odbočkou,“ zalhal Alex. Byl ještě tak čtvrt hodiny od domu v Sag Harbor, ale chtěl přítele uklidnit. Tohle volno spojené s oslavami Dne nezávislosti 4. července mělo být ve znamení nicnedělání. Žádné velké plány, žádný pevně stanovený program. Proto také nezáleželo na tom, v kolik přijede. „Už tam někdo je?“ zeptal se Willa.

„Ano.“

Před další otázkou Alex jen neznatelně zaváhal. „A Gwen je tam sama, anebo s někým?“ Byla to trochu nebezpečná otázka, ale nemohl si ji odpustit. Vždyť musel razantně zasáhnout do svého nabitého programu a notně ho zpřeházet, aby mohl přijet a setkat se tu s ní.

„Ne, je tu sama. Přijela s námi dneska ráno.“

Skvělé, pomyslel si Alex, ale nahlas to neřekl. Nikdo, ani Will a Adrienna, totiž nevěděl, co se na podzim odehrálo mezi ním a Gwen. Takže nemohli ani tušit, co ho tak žene, aby se s ní setkal. On však měl

jasný plán: strávit s ní každou noc z těch následujících pěti volných dnů.

„Tak že nás bude deset?“ odvedl řeč Alex, aby ani náznakem nedal najevo své záměry. „To je hezky kulaté číslo. Jsem rád, že si udělala volno. Neviděl jsem ji od svatby, ale myslel jsem si, že ji tu Adrienna bude chtít mít.“

Will se na okamžik odmlčel a pak dodal: „Fajn, takže se za chvíli uvidíme.“

„Ahoj,“ ukončil Alex hovor. Pohodlně se opřel o opěradlo koženého sedadla, pevně sevřel volant a šlápl na plyn.

Gwen bude celý týden s nimi v Hamptons. A sama.

Doufal v to, ale neodvážil se na to zeptat dřív než teď. Dva týdny, které spolu strávili po svatbě Willa s Adriennou, byly přímo pohádkové. Tak krásnou, zábavnou a sexy ženu dosud nepotkal. Vůbec by ho nenapadlo, že takové drobné a na první pohled nijak zvlášť nápadné stvoření může být tak fascinující. Ale zdání občas klame. Hýřila temperamentem v posteli i mimo ni.

Jejich dva týdny utekly jako voda a jeho volaly povinnosti do New Orleansu. Alex byl vyznavačem krátkých a nezávazných vztahů, takže mu čtrnáct dní s ní plných zábavy a sexu zcela vyhovovalo. Mile ho překvapila, že na rozdíl od jiných žen, s nimiž měl pletky, ani ona nechtěla víc. Nezajímala se o to, kolik měl na účtu, ani se nesnažila ho zavléct do manželských tenat. Prostě si jen s ním chtěla užít. Připadalo mu, že stejně jako on měla i Gwen spoustu pracovních povinností, a že se tedy nechtěla vázat. A to mu plně vyhovovalo.

Bylo to tak perfektní, že doufal, že si to zopakují.

Zjevně se jí ještě nenasytil, ještě nepřišel čas, aby zvedl kotvy. S ostatními ženami to obvykle probíhalo jinak. Po pár schůzkách jich začal mít dost, nudily

ho, a tak koukal, jak by vycouval. Čím víc na něho tlačily, tím spíš ustupoval. Nikdy se netajil tím, o co mu jde, ale většina z jeho známostí si myslela to samé: já jsem ta pravá, já ho dostanu. Chyba lávky, žádnou z nich si nepustil pod kůži.

Ale Gwen mu uvízla v hlavě. Posledních sedm měsíců Alex pracoval na developerském projektu v New Orleansu, a to mu zabralo prakticky všechny čas. Když však náhodou seděl na nějakém nudném jednání nebo ležel večer v posteli, vybavila se mu Gwen. Myslel na ni, i když se coudl po Bourbon Street v srdci New Orleansu. Od té doby, co s ní strávil pár skutečně příjemných dní, ho žádná žena nedokázala zaujmout. A do hotelu se večer co večer vracel sám.

Nemohl na ni zapomenout. Na její jemné a něžné ruce, které ho hladily po těle, na vůni jejího levandulového šamponu, na vtipná a pádná slova. Na roztomilý přízvuk, který si přinesla z rodného Tennessee a jemuž se neubráníla, když byla rozčilená.

Další týden s ní by ho mohl vyléčit z této nečekané závislosti. A s klidem by se mohl vrátit do zajetých kolejí nenapravitelného sukničkáře.

Teď, když už se developerský projekt rozjel, mohl s klidem nechat vše další na Tabithě a svém manažerském týmu. Nyní už nemusel dělat všechno sám od á až do zet, jako tomu bylo v dobách, kdy se svým přítelem Wadem začínali podnikat v realitách. Mezitím stačil vydělat dost peněz, aby si mohl najmout schopné spolupracovníky. Proto se mohl těšit na pár dní volna, které si už tak dlouho nedopřál. Pár dní strávených v Hamptons bylo výbornou příležitostí, jak ze sebe všechny povinnosti shodit.

Alex zahrnul na cestu, která vedla k venkovskému sídlu Taylorových na pobřeží. Adrienna došla k závěru, že letní rodinné sídlo o rozloze 1000 metrů čtverečných je přece jen trochu velké jen pro ně dva,

a tak se rozhodli pozvat přátelé. Osm lidí si tu teď bude užívat spolu s nimi odpočinku i zábavy.

Napřed nepočítal s tím, že by sem jel, ale když se dozvěděl, že tu bude i Gwen, změnil názor. I když si nedomluvili, že se jeden druhému ozvou, přesto občas litoval, že mu neposlala ani esemesku. Chyběl mu její smích. Teď bude příležitost to napravit.

Jedině ho mírně zneklidňovalo, zda si Gwen někoho nevezme s sebou. Kdyby přijela s nějakým mužem, znamenalo by to pro Alexe dlouhý a nudný týden pikniků, kulečnicku a studených postelí.

Zašlá dřevěná cedule ho navedla na cestu k domu. Alex zaparkoval svou korvetu za range rover a stříbrný mercedes.

Zatroubil, aby dal všem vědět, že už je tady, a vystoupil z auta. Sportovní plátěné kalhoty a tričko s límečkem byly do města moc teplé, ale ocenil je tady u vody, kde povíval větřík a nebylo tu takové dusno.

„Alexi!“ zvolala Adrienna ve dveřích. „Wille, Alex je tady.“

Seběhla ze schodů ho pozdravit. Alexovi neuniklo, že manželka jeho nejlepšího přítele vypadá báječně. Měla na sobě džínsové šortky a do nich zastrčenou světlezelenou blůzku bez rukávu. Tmavé vlasy si svázala do ohonu a narůžovělé tváře svědčily o tom, že se před sluníčkem neschovávala. Když se na ni člověk díval, nevěřil by, že přežila letecké neštěstí a prodělala nesčetně chirurgických zákroků.

Vztáhla k němu ruce, aby ho objala, a na levém předloktí byla ještě vidět jizva. Alex ji pevně sevřel v náručí. Tak dlouho se neviděli, pro samou práci neměl na přátele čas. V jeho životě to bylo hop nebo trop. Buď se ani nezastavil, anebo hodil práci na krk spolupracovníkům a užíval si života. Projekt v New Orleansu byl velkolepý a spolkl mu víc času a sil, než čekal.

„Potřebuješ pomoci se zavazadly?“ zeptala se ho.
 „Will právě bojuje s naším novým grilem.“

Když si představil Willa, jak griluje, nemohl se ubránit úsměvu. Tak to budou nejspíš hladovět nebo volat, aby jim přivezli něco k jídlu. „Ne, díky,“ odvětil a popadl sportovní tašku, která ležela na sedadle.
 „Mám jen tohle.“

„Zavedu tě do tvého pokoje.“

Alex následoval Adriennu do domu. Její žabky pleskaly po schodišti, které se vinulo kolem obývacího pokoje. Pak se vydali dlouhou bílou chodbou ozdobenou uměleckými díly, z níž vedly dveře do pokojů.

„Tak tady to je.“ Otevřela dveře a pokynula mu, aby vstoupil.

Alex vešel a hodil tašku na postel úctyhodných rozměrů, která vévodila místnosti. Zdobil ji originální přehoz a nadýchané polštáře a vkusně doplňovala šatní skříň a noční stolek, vše ze světlého dubového dřeva. Televize, pohodlné křeslo a pohovka i pomalu a neslyšně se otáčející nástropní ventilátor – co víc si mohl přát? Upřímně řečeno cítil se tu lépe než v hotelovém pokoji v New Orleansu, v němž strávil posledních pár měsíců a který ho stál majlant.

„Máš tu i vlastní koupelnu,“ upozornila ho Adriana a ukázala na dveře vzadu v pokoji.

„Tak to je báječné. A kde bydlí ostatní?“ Alex především potřeboval zjistit, jestli ho čeká daleká cesta, až se bude po ránu, ještě než se všichni vzbudí, plížit polonahý z Gwenina pokoje. Byla by to klika, kdyby bydlela naproti.

„Emma, Peter a Helena bydlí zkraje chodby. Sabina, Jack a Wade mají pokoje naproti tobě. My s Willem jsme dole a Gwen má pokoj hned u kuchyně.“

Ksakru! Na horším místě už pokoj mít nemohla.